

XXV.

Om Martyren Rasmus fra Kalundborg.

Den 28. Oktober 1902 tilskrev vort Selskabs Medlem,
Hr. Professor D. Simon sen, Red., som følger:

»Veed De, at det idag er en dansk Martyrs Dødsdag? Ved et Tilfælde faar jeg idag Øje derpaa og synes dog, at jeg maa gjøre en dansk Kirkehistoriker opmærksom paa Blodvidnet. Ved Autodafeen i Sevilla 28. Oct. 1562, den fjerde og sidste over Protestanter dér, blev foruden 6 spanske Protestanter endnu brændt 3 fremmede Sømænd fra Skibet »Der Engel«, derimellem Rasmus fra Kalundborg. Jeg kalder ham Martyr, fordi han, som hans to Dødsfæller, en Englænder og en Østpreusser, maa have besiddet større Troeskraft end 7 andre Mænd af samme Skibs Besætning, der med Døden for Øje lod sig »reconciliere« og derfor

slap med mindre Straffe. Min Kilde er E. Schäfer: Geschichte des spanischen Protestantismus und der Inquisition I, 393 og II, 320«.

Jeg tænker, at flere end Red. paaskjønne denne Meddelelse, der afgiver et glædeligt Vidnesbyrd om, hvor dybt Reformationen — endnu ikke en Menneskealder efter dens Indførelse — havde slaaet Rod i Hjærterne, idet en simpel Mand, langt borte fra Fædrelandet og fra alt, hvad der her kunde yde ham aandelig Støtte, hellere vilde gaa i den forfærdeligste Død end fornegte den Tro, han i sin Barn-dom havde lært at kjende og elske.
